

Sager vedrørende bekæmpelse af luftforurening, jordforurening og støj, beskyttelse af levnedsmidler, beskyttelse og anvendelse af grundvand og det ferske overfladevand, herunder tilledning af drænvand og spildevand, beskyttelse af saltvandsområdet samt behandling af faste affaldsstoffer, slam samt olie- og kemikalieaffald.

Fra indenrigsministeriet er overført sager vedrørende sundhedskommissionerne, omgivelseshygienne, vandforsyning, grundvandsforurening, levnedsmidler, radioaktive stoffer og gifte samt hygiejnisk beredskab.

Fra landbrugsministeriet er overført sager vedrørende vandafledning samt sager vedrørende kemikaliekontrollen og giftstoffer.

Fra fiskeriministeriet er overført sager vedrørende beskyttelse af ferske og salte vande.

Fra handelsministeriet sager vedrørende bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af vore havområder.

Selv om der således herved er tilvejebragt en koncentration af væsentlige sagområder inden for forureningsbekæmpelsen, vil der dog fortsat eksistere et behov for koordinering og samarbejde med andre centrale myndigheder, der arbejder med tilgrænsende emner, specielt for så vidt angår naturfredning, vejenes forhold og den fysiske planlægning.

Som et resultat af de overvejelser, der iværksættes efter oprettelsen af ministeriet for forureningsbekæmpelse angående den mest hensigtsmæssige tilrettelæggelse af den fremtidige administrative struktur inden for ministeriets område, er der fra 1. april 1972 oprettet en *miljøstyrelse*.

Miljøstyrelsen forestår den løbende administration af forureningsbekæmpelsen, foreløbig inden for de i bekendtgørelse af 27. marts 1972 nærmere angivne områder. Ved nærværende lovforslags gennemførelse vil miljøstyrelsens centrale placering i miljøbeskyttelsen blive yderligere understreget, navnlig med hensyn til planlægning, udarbejdelse af normer og retningslinier, afgørelse af konkrete sager m. v. Miljøstyrelsen er samtidig rådgivende over for ministeren for forureningsbekæmpelse i alle spørgsmål, der vedrører bekæmpelse af forureningen og bistår endvidere andre centrale og lokale myndigheder inden for dette område. Miljøstyrelsen skal med henblik herpå holde sig orienteret om den til enhver tid eksisterende faglige viden på området og om overvejelser, som foregår i andre lande med henblik på bekæmpelse af forureningen.

I det planlægningsarbejde vedrørende den centrale, administrative organisation, som er gået forud for oprettelsen af miljøstyrelsen, har man lagt vægt

på at nå frem til en struktur, der muliggør en effektiv indsats på dette område, samtidig med at man har sigtet mod en struktur, der kan løse opgaverne inden for en økonomisk rimelig ramme. Man har i denne forbindelse været opmærksom på, at det sagområde, som ministeriet for forureningsbekæmpelse skal administrere, efter sin art adskiller sig væsentligt fra mange andre administrative sagområder. Dette skyldes dels områdets udprægede teknisk-hygieniske karakter, der gør det nødvendigt, at der etableres samarbejde med en lang række forskellige fagområder, dels at der her er tale om problemer, som på den ene eller den anden måde kommer til at berøre praktisk talt alle mennesker i samfundet, eventuelt på meget indgribende måde. Dette gør det nødvendigt, at administrationen opbygges sådan, at der på den ene side skabes realistisk mulighed for en effektiv indsats, men at det på den anden side sikres, at hensynet til borgernes retsbeskyttelse tilgodeses, og at de regler, der kommer til at gælde, administreres på en ligelig og ensartet måde overalt i samfundet.

Man har endelig været opmærksom på, at indsatsen mod forureningen — i hvert fald på en lang række områder — som tidligere nævnt forudsætter et internationalt samarbejde, og at den nationale administration derfor må opbygges således, at den er egnet til på en smidig måde at deltage i et sådant samarbejde, som fremover vil få større og større betydning.

Det har i øvrigt ved planlægningen af den nu valgte struktur for forureningsbekæmpelsens centrale organisation her i landet været en absolut fordel, at man ikke i denne forbindelse har været bundet af allerede eksisterende administrative enheder, hvis struktur der skulle tages hensyn til. Den nye struktur har kunnet planlægges fra grunden under anvendelse af moderne administrative principper.

Efter lovforslagets første fremsættelse har det imidlertid været fremført, navnlig fra erhvervenes side, at den foreslåede administrative struktur ikke afgav tilstrækkelig garanti for en uvildig behandling af de enkelte sager. Det har endvidere været gjort gældende, at de i lovforslaget indeholdte bemyndigelser for ministeren gør det rimeligt at instituere en ordning, således at ministeren ikke både kan fastsætte sådanne generelle regler og samtidig have den endelige administrative afgørelse i de konkrete sager. For at imødekomme disse synspunkter har man derfor nu foreslået oprettet et centralt miljøankenævns, der vil være den endelige, administrative instans på en række af de områder, lovforslaget omfatter — først og fremmest med hensyn til miljøstyrelsens afgørelser.